

Pangulong Tudling

ANG AMING LAYON AT TUNGKULIN

Sa tanging pagnanais na ang ating bayâ'y magkaroon ng ganap na kaalaman sa mga pangyayari ay ipinasiya ng isang pulutong na mga mamamayan na itihala ang abang linggubang ito, Ang Republika, upang mabid nating mga pilipino ang tunay na mga nangyayari sa kasalukuyan at nang sa paraang iyan ay may mapagbatayan tayô sa ating mga gagawin bilang mga mamamayan ng Republika ng Pilipinas at bilang mga tatap na anak ng ating tanging Inangbayan—ang Pilipinas.

Naniniwala kami na katutubong tungkulin ng bawâ'y isang mabuting mamamayan ang ipagtatagatag at pangalagan ang karangalâ ng kapangyarihan ng ating sariling Pamahalaan. Ang alin mang gawi, kilos at isiping salat sa ganyang makabayang tungkulin ay maliwanag na kawalan ng pagtatapat at isang tunay na pagtataksil sa bayan at sa mga kababayan.

Pinaninindigan namin na ang pag-ibig natin sa ating bayan, bilang mamamayan ng Republika ng ito, ay di dapat pagkitaan ng ating katutubong kapapatan na makatulugan sa alin mang balak at batas ng Pamahalaan, na, sa aming malinis na paniniwala, ay makasasama sa along mabuting kapakanan ng ating bayan. Dahil na dahil nga sa imibig namin ang ating bayan, sa ibabaw ng lahat, ay di namin nararapat praanin ang alin mang bagay na sa anumang paraan ay makapinpisala sa ating mga kapakanan at hangaring mapanatili ang isang Pamahalaan "ng mga pilipino, sa mga pilipino at ukol sa mga pilipino lamang."

Tinitiyak namin na ang Pangulong Laurel ay siyang, sa pamamagitan ng batas, ay pinakamataas na patnugot ng bansang pilipino. Sa gayong pagka-patnugot ay nararapat na lubos na igalang, sundin at ibigin. Siya ang sagisag na kumakatawan sa ating kapangyarihan at karangalan ng bansa, at katungulan nating tungalan at katigan sa lahat ng abot ng ating kaya at nang sa ganyâ'y maisakatuparan niyang maluwalhati ang kanyang malinis at makabayang adhikain na napamuhunan na niya ng di maulatang pagpapakasakit.

Sa kabutihang palad natin, ang ating bayan ay di hiniwalayan kailan man ng Maykapal sa along mapanganib at mahibigpit na sandali ng ating kasaysayan: si Rizal at Del Pilar, sa pamamagitan ng kanilang katinganing-loob, malawak na paningin at malalin na panarok ay siyang nangamatnubay sa atin sa mga araw ng kadiliman ng unang kilusang tungô sa pagtayo ng mga unang haligi ng ating pagka-bansa. Sina Bonifacio, Mabini at Aguinaldo, noong di na maiwasan ang pangatawanang pagkilos, ay siya namang naging mga tao ng ating kapalaran at siyang nangamamihala sa bayan sa pagtatatag ng ating Unang Republika. At ngayon, sa mga araw na ito ng kakalikilabot na pagsubok sa ating pagka-lalakê at sa ating pagka-bansa, ay ibiniyag naman sa atin ni Bathala ang isang dakilang lalakê—si Jose P. Laurel. Siya ang kumakatawan sa along pinaka-magiting sa atin. Lubos na marangal, malapang, makabayang, walang pag-limbô—malinis na salamin ng mga kabalaang pilipino, patnugot na tatalimabin, huwarang bahalintularin sa mga araw na ito ng along masagwi at masuhirang katayuan ng ating kalagayan sa pamamayan, sa pamuhay at sa pananalapi.

Nananalig kami, sa wakas, na sa mga dahon ng ating kasaysayan ay nakatâkda ang tatlong sumusunod na panahon: una, ang sa paglilwanag at pagtatatag ng ating kabansahan, na lumikha ng isang Rizal, paham at palaisip, mangangatha at makata, na siyang umawit ng mga kabataan ng ating tinubuan; ikalawa, ang sa pagtatatag ng lakas ng ating mga tauhan, na lumikha ng isang Bonifacio, ang mapaghimagsik na patnugot at bayani ng taumbayan; at ikatlo, ang pagpapatibay ng ating pagka-bansa at sa pagtataguyod sa kaniyang mga ginagawin.

Ang Republika, sa pagpapasimulang ito ng kaniyang kabuhayan, ay nag-uukol ng kanyang pammitagan sa bayâ, ang natalalaga niyang ipagtatagatag, at sa patnugot na pambansa, ang Pangulong Laurel, bilang tanlaw na nagningingning na nagbibigay sa atin ng liwanag upang makita ang landas na patungo sa hangtungan sa mga araw na ito ng mapanganib na pagsubok—ang pagkaligtas ng ating bayan at ang ikapagiging matibay ng ating Pangalawang Republika Pilipina, na napatatag sa along madaluyong na panahon ng ating kasaysayan.

Pananalig...

(Karugtong ng nasa pagina 3) At ganyan ang aming pananalig at paniniwala... Sepagkat: Ang patnugot ngayon ng bansa at ang mga mamamayan ay tinitubukan sa puso ng malinis na pagbibig sa kanilang tinubuan. Walang di nakalaan sa mga dusa at pagtititi. Bawa't isa'y gumagamit ng kahinahanuan at iniwawaksi ang malab na simbuong ng loob. Namumuhunan ng liwanag ng pag-iisip at bawâ't gawî'y tinitimbang na mabuti sa katarungang dapat talimabin. Kaya, sa ibabaw ng lahat, ay buo ang aming pag-asa, na, pagkapawi ng dilim ay lalaganap ang liwanag ng isang bagong araw na mag-sasabog sa madla ng biyaya ng kabuhayang mapalad, pasasa at maluwalhati.

Food Drive...

(Continued from page 1) only in self-sufficing agriculture. They will plant food crops whether they are told or not, without need of compulsion, if conditions permit farm operations. That is the reason that, in adopting a plan for the food production campaign, we laid special emphasis on creating favorable conditions in order that the farmer may be able to plant, harvest, and market his crops. Security of life and property, unhindered pursuit of livelihood, in the rural districts, easy and cheap facilities of transportation, availability of planting materials and adequate prime commodities at reasonable prices and fair prices for his crops—these are the conditions needed by the farmers. Ranking officials of the different bureaus and offices under the

Ministry of Agriculture and Natural Resources have been assigned as executive officers to help the governors organize and carry out the food production program. Many other men in the government have been drafted for provincial service to help in the food production campaign. A total number of 830 employees from the Ministry of Agriculture and Natural Resources and 236 from other ministries have been given provincial assignments on food production. "A special service has been organized for the procurement and distribution of seeds and planting materials, utilizing the Seed Farm Division of the Bureau of Plant Industry as the nucleus. "In spite of the difficulties of transportation and communication, all provinces of Luzon have reported that the campaign has been in operation since April. These provinces have been rendering regular fortnightly and monthly reports of accomplishments. Of the Visayan and Mindanao provinces—Antique, Capiz, Iloilo, Occidental Negros, Bohol, Masbate, Bukidnon, Surigao, and Zamboanga—have also reported on the progress of the food production campaign. "In the Central, Southern, and Southwestern provinces of Luzon, the progress in the planting of substitute crops—namely, corn, camote, and cassava—so far has exceeded all sanguine expectations. In corn, the provinces that have exceeded their quota up to the fortnight ending July 31, are: Nueva Ecija, Tarlac, Zambales, Pampanga, Laguna, Rizal, and Albay. The others will surely cover their quota by the end of August. "In camote, the provinces that have exceeded their quotas are: Pangasinan, Nueva Ecija, Tarlac, Zambales, Pampanga, Bulacan, Tayabas, Laguna, Rizal, Sorsogon, and Albay.

PAGKAKASUNUD-SUNOD NG MGA PANG YAYARI SA PAMAHALAAN BUHAT NANG ITATAG ANG REPUBLIKA NG PILIPINAS

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagpapahayag sa Kasarinlan ng Pilipinas at pa pagpapasinaya sa Ke-publika ng Pilipinas. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglagda sa Kasunduan sa pakikipagtungulan ng Pilipinas at ng Hapon. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagkakatubô ng pangkalahatang pawala-rala at patawad sa lahat ng mga mamamayan ng Pilipinas na may pinanangutang krimen o pagkakasalang may-uring pangka-pamayanan. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglikha sa sangguniang-Bansa, na ang pinaka-Pangulo ay ang Kgg. Ramon Avanceña. Ika-20 ng Oktubre, 1943.—Paghirang sa mga Kagawad-Bansa ng Republika ng Pilipinas at paglikha sa Kagawarang-Bansa sa mga Suliraning Panlabas na ang pinaka-Kagawad-Bansa ay ang Kgg. Claro M. Recto. Ika-21 ng Oktubre, 1943.—Paglalaan ng gugulang P2,000,000 ukol sa pagsakulo at pagpapanibagong buhay. Ika-23 ng Oktubre, 1943.—Paghirang sa Kgg. Jorge B. Vargas bilang Tanging-Sugo na Maylutos-na-Kapangyarihan ng Republika ng Pilipinas sa Imperyo ng Hapon. Ika-23 ng Oktubre, 1943.—Paglikha sa Pambansang Lupon sa Pagtuturo na gagawa ng pagraraal, at magtatagubilin ng mga kinakalalang pagbabago, sa kasalukuyang pamamaraan ng pagtuturo. Ika-20 ng Nobyembre, 1943.—Naglaga ang Pangulo ng Republika ng isang kautasang ukol sa pangangasiwa sa pamamahagi ng bigas at mais. Ika-25 ng Nobyembre, 1943.—Pagbukas ng unang pangkaraniwang pulong ng Kapulungang-Pambansa. Ika-3 ng Disyembre, 1943.—Paglikha sa Tanggapan ng Pangasiwaan ang Pagkain at paghirang sa Kgg. Jose Savitores bilang Tagapangasiwa ng Pagkain. Ika-18 ng Disyembre, 1943.—Naglaga ang Pangulo ng Republika ng mga kautasang Tagapag-paganap na siyang maglalahad ng kaayusan at kawarian ng watawat ng Republika ng Pilipinas at magtatadhana ng mga tungkulin. Ika-20 ng Disyembre, 1943.—Pagbukas ng Unang Pulong sa Panggagamot sa ilalim ng Republika ng Pilipinas. Ika-24 ng Disyembre, 1943.—Pagpapanibagong-tatag sa mga Kagawaran, Kawanihan, Tanggapan, sangay at iba't ibang bahagi ng Pamahalaan ng Republika ng Pilipinas. Ika-31 ng Disyembre, 1943.—Pagpapatibay sa Batas Blg. 18 na nagtatatag ng pagbibili ng mga bono ng Republika ng Pilipinas ukol sa pagpapambalik at pangangalaga sa katahimikan at kaayusan. Ika-4 ng Enero, 1944.—Pagtatatag sa Bigasang-Bayan upang si-

yang mangasiwa sa pag-aani, pagtitipon at pamamahagi ng bigas at ng iba pang kakanin. Ika-7 ng Enero, 1944.—Pagtata-tag ng mga Pampurok na Hukuman sa Paghabal at Hukuman Unang Dulugan. Ika-8 ng Enero, 1944.—Pagtata-tag sa Pasanayan sa Pagtuturo ng Wikang Pambansa. Ika-11 ng Enero, 1944.—Paglikha sa Lupong sa Pagbalita, na ang pinaka-Pangulo ay ang Kgg. Arsenio N. Cruz. Ika-3 ng Pebrero, 1944.—Ang unang pangkaraniwang animnapung-araw na pulong ng Kapulungang-Pambansa ay nagwakas. Ika-9 ng Pebrero, 1944.—Paglikha sa Palkingurang-Tagapangalaga sa Mamamayan, na ang pinaka-Pangulo ay ang Kgg. Jose Paez. Ika-22 ng Pebrero, 1944.—Pagpapatibay sa Batas Blg. 39 na nagpapahayag ng pagkakaroon ng kapiglitin at nagpapahintulod na Pangulo ng Republika na makapagpagtatdhana ng mga tuntunin upang mapangalagaan ang kaligtasan, kalusagan at kapantagan ng mga mamamayan sa Pilipinas. Ika-29 ng Pebrero, 1944.—Ang Kgg. Jorge B. Vargas, Sugo ng Pilipinas sa Hapon, ay nagharap ng kanyang mga katibayan sa Kanyang Kadakilaan, ang Emperador ng Hapon. Ika-3 ng Marso, 1944.—Pagpapatibay sa Batas Blg. 65 na nagpapataw ng along mabigat na parusa sa mga pagkakasalang tumutuko sa pagnanakaw, pagpapasukol, panghuluwad, panlilinin, mga pamalakad na labag sa batas, paglutas sa salapi ng Pamahalaan, pagtataksil at paglabag sa mga batas ukol sa pangangasiwa sa pagkain, atb. Ika-8 ng Marso, 1944.—Paglikha sa mga Tanging Hukuman ng mga Usaping Kriminal. Ika-8 ng Abril, 1944.—Paglikha sa Karangalang-Panghubo ng Kabuhayan, na ang pinaka-Pangulo ay ang Kgg. Manuel A. Roxas. Ika-27 ng Abril, 1944.—Paglikha sa Karangalang-Panghubo ng Bagnos-Tirad. Ika-4 ng Mayo, 1944.—Ang Karangalang-Bagnos-Tirad ay ipinagkakaloob sa nasirang General Gregorio H. del Pilar at sa labim-limgang tauhan ng Kostabularya ng Pilipinas. Ika-15 ng Mayo, 1944.—Inatasan ng Pangulo ng Republika ng Pilipinas ang Tagapangasiwa ng Pagkain na mamansan kaagad ng lahat ng imbak na palay at bigas, matangi na lamang ang bahagiging sapat sa kagamitan ng mga mag-aanak at ng kanilang mga kinukupkop. Ika-7 ng Hunyo, 1944.—Pagkakaroon ng nagkakaisang pamamahalaan sa Kostabularya ng Pilipinas ukol sa mabisang pangangalaga sa katahimikan at kaayusan. Ika-8 ng Hunyo, 1944.—Paglikha sa Kawanihan ng Pagsisiyatat ukol sa paglilinis sa Pamaha-

seen circumstances, we can expect a bountiful crop to tide us over the present crisis. But a far greater accomplishment which can not easily be measured in term of common units comes in intangible forms, namely: "1. The realization of the people almost everywhere that only thru the planting of food crops locally can the danger of famine be averted. The people in all the municipalities are getting food-prodution-minded. "2. Infusion of a feeling of confidence in many rice-deficient provinces that through intensive efforts they can produce substitute food-stuffs to make up for rice that can not be imported from other provinces. "3. The increased consumption in Central and Southern Luzon provinces of substitutes for rice. "4. The resulting widespread practice of second-cropping, particularly in the planting of corn, camote, mongo, and palagad rice after the regular rice crop. "5. The realization that Government and Mayors, given the responsibility and commensurate authority, can be depended upon to undertake in their respective territories the execution of a government economic program vitally affecting the welfare of the people, if that program is well planned and systematically executed. "6. Realization on the part of government of the importance of extending liberal support to agricultural policies, particularly food production and farm stabilization, which are essential to national security."

GUMAWA NA BA KAYO NG SARILING BALÓN?

Noong ibalita na ang tubig sa ating mga gripo ay marumi at lubhang mapanganib sa buhay lung siyang inumin, ang mga kinaukulayan ay gumawa ng tagubilin sa mga mamamayan na dapat magingingat sa kanilang ininon na tubig, kasabay ng payong habang maari ay gumawa ang bawâ't isa ng sari-sariling balon na kanawa-nawang magagamit. Ngayon, ang tanong ay ito: gumawa na ba kayo ng inyong sariling balon? Kung hindi pa ay gumawa na kayo ngayon din. Ang kapabayaang ay walang magubunga ng mga kapinsalaan sa buhay. MAGTIPID... MAGTIPID... AT MAGTIPID... Sa harap ng kasalukuyang bigat ng panahon, na ang lahat ng bilihin ay totoong napakamahal, ay ipinapayo ng sariling katutubong bait na ang lahat ay dapat na magtiti, di lamang sa salapi kundi lalo't higit sa mga pagkain. Maaring ang bigat na ito ng panahon ay along lumubha sa mga araw pang darating, palihassa, kagpag ang isang bayan ay kasangket sa digmaan ay walang makatuturul sa mangyayari sa isang araw ng bukas. Magtiti tayô, alang-alang sa kapakanan ng sarili.